

СТАНОВИЩЕ И ПРЕДЛОЖЕНИЯ

на Националното сдружение на експертите по обществени поръчки (НСЕОП)
по проект за промени в Правилника за прилагане на Закона за обществените поръчки (ППЗОП)
и проект на Наредба за външните експерти при предварителен контрол на обществени поръчки,
приети с Решение № 3 от 05.02.2019 г. на Управителния съвет на НСЕОП

№	Проект	Мотиви	Предложение
1.	Проект на Наредба за външните експерти при предварителен контрол на обществени поръчки	<p>Към момента НСЕОП извършва анализ на предоставените от външните експерти становища в периода на действие на Наредбата за условията и реда за определяне на външни експерти за проверка на технически спецификации при възлагане на обществени поръчки, приета с ПМС № 251/2017 г. (обн., ДВ, бр. 91 от 2017 г.).</p> <p>Първоначалните резултати от анализа показват, че в част от становищата на съответните външни технически експерти не са предоставяни заключения с необходимото високо ниво на експертиза. Намираме, че основната причина за това е липсата на достатъчна компетентност на</p>	<p>Отлагане приемането на Наредба за външните експерти при предварителен контрол на обществени поръчки.</p> <p>Инициране от страна на АОП на дискусия по отношение мястото на експертите по обществени поръчки в Р. България в процеса на подпомагане на държавните</p>

	<p>конкретните експерти по отношение приложимата уредба в областта на обществените поръчки.</p> <p>От НСЕОП считаме, че е твърде недостатъчно даден външен експерт за проверка на технически спецификации да има единствено професионален опит в конкретно професионално направление без високо ниво на компетентност по отношение националното и европейско законодателство в областта на поръчките, приложимата съдебна практика и т.н.</p> <p>Следва да се има предвид, че тези външни експерти участват не само в проверката / мониторинга на техническата спецификация, а „коментират“ елементи на документацията, в т.ч. методиката за оценка, нарушения на чл. 2, ал. 2 от ЗОП и въвеждане на ограничителни условия и т.н. В този смисъл считаме, че без конкретни познания в областта на обществените поръчки на съответния експерт, трудно би се постигнал търсеният от законодателя ефект на добавена стойност при реализиране на контрола на АОП.</p>	<p>институции, в т.ч. и на самата Агенция, при реализиране на нормативните им задължения.</p>
--	--	---

		<p>Така предложеният проект по никакъв начин не минимизира високия риск в списъка по чл. 232а, ал. 2 от ЗОП да бъдат включвани външни експерти БЕЗ компетентност в областта на обществените поръчки, които да участват в контрола по чл. 232, ал. 3, т. 1 ЗОП.</p> <p>В тази връзка от НСЕОП предлагаме отлагане приемането на Наредбата за външните експерти при предварителен контрол на обществени поръчки и своевременно инициране от страна на АОП на дискусия по отношение мястото на експертите по обществени поръчки в Р. България в процеса на подпомагане на държавните институции, в т.ч. и на самата Агенция, при реализиране на нормативните им задължения.</p>	
2.	<p>Чл. 2 от ППЗОП се изменя така:</p> <p>„Чл. 2. (1) В случаите на правоприемство с прекратяване новият</p>	<p>Съгласно предложената промяна на чл. 2 от ППЗОП, в изменената му редакция се въвежда терминът „прекратяване без правоприемство“ по отношение на всички възложители, без значение дали са публични или секторни. От НСЕОП считаме, че в случая не се отчита</p>	<p>Извършване на съответна редакция за съобразяване на констатираната неточност.</p>

<p>възложител придобива достъп до досиетата на поръчките на предходния, които трябва да довърши. При правоприемство без прекратяване, предходният възложител предоставя достъп до досиетата на поръчките, които трябва да довърши правоприемникът. В случаите по ал. 1 въз основа на уведомление от правоприемника АОП служебно му предоставя достъп и прекратява достъпа на предшественика до досиетата на поръчките, които трябва да се довършат.</p>	<p>фактът, че за една част от възложителите ЗОП предвижда това понятие да се обвързва с физическите лица, които ги представяват. Следва да се има предвид и това, че по отношение на юридическите лица в административното право правилният термин следва да е „закриване“, а не „прекратяване без правоприемство“.</p>	
---	---	--

<p>Уведомлението по ал. 3 се изпраща по електронна поща, подписано с електронен подпис. В уведомлението се посочва основанието за правоприемството; списък на поръчките и лицата, на които трябва да се предостави достъп. Към уведомлението се прилагат доказателства, когато информацията за правоприемството не е публично достъпна.“</p>		
<p>3. Чл. 5, ал. 1 от ППЗОП: „(1) Опциите по чл. 21, ал. 1 ЗОП са клаузи в договора, които обхващат очакванията</p>	<p>Съгласно предвидената промяна на чл. 5, ал. 1 от ППЗОП, <i>„Опциите по чл. 21, ал. 1 ЗОП са клаузи в договора, които обхващат очакванията на възложителя <u>за възлагане на допълнителни дейности</u> в срока за неговото изпълнение,</i></p>	<p>Чл. 5, ал. 1 от ППЗОП: „(1) Опциите по чл. 21, ал. 1 ЗОП са клаузи в договора, които обхващат очакванията на</p>

<p>на възложителя за възлагане на допълнителни дейности в срока за неговото изпълнение, без да задължават възложителя да ги възложи. При уреждане на предпоставките и условията за реализиране на опциите се спазва чл. 116, ал. 1, т. 1 ЗОП”</p>	<p><i>без да задължават възложителя да ги възложи. При уреждане на предпоставките и условията за реализиране на опциите се спазва чл. 116, ал. 1, т. 1 ЗОП”.</i></p> <p>Считаме, че така зададената правна възможност единствено „за възлагане на допълнителни дейности“, не обхваща всички допустими хипотези съгласно Съображение №111 от Директива 2014/24/ЕС, като на практика необосновано стеснява обхвата на допустимост на т.нар. „опции“.</p> <p>Видно от посоченото съображение, в Директивата ясно е формулирана правната възможност конкретните клаузи за преразглеждане или за опция да могат да <i>„предвиждат индексация на цените или да гарантират, че например комуникационното оборудване, което трябва да се достави в рамките на определен срок, продължава да е подходящо дори и при промяна на протоколи за комуникация или други технологични промени. Освен това следва да е възможно в достатъчно ясни клаузи да се предвидят изменения на поръчката, които са станали</i></p>	<p>възложителя за възлагане на допълнителни дейности, в ерека за неговото изпълнение, индексация на цените, актуализиране на технически параметри при необходимост от технологични промени, както и други изменения на поръчката, в т.ч. и такива които са предвидени от възложителя и са станали необходими поради технически трудности, появили се при експлоатацията или поддръжката, без да задължават възложителя да ги възложи. При уреждане на предпоставките и условията за</p>
---	--	--

	<p><i>необходими поради технически трудности, появили се при експлоатацията или поддръжката. Следва също да се припомни, че поръчките могат да включват например както обикновената поддръжка, така и извънредна намеса по поддръжката, която може да е необходима за осигуряване на непрекъснатостта на дадена обществена услуга“.</i></p> <p>Внимателен анализ на текста показва, че в европейското законодателство термина „опция“ носи значително повече правни възможности и допустими хипотези отколкото разписаните в националното законодателство. Този факт без каквато и да е логична причина въвежда неравнопоставеност между националния и европейския възложител и на практика представлява непълноценно имплементиране на конкретни норми на новото поколение европейски директиви в законодателството ни.</p> <p>Предвид изложеното, настояваме в ППЗОП да се транспонира цялостния смисъл на Съображение №111 от Директива 2014/24/ЕС, като считаме, че благодарение на</p>	реализиране на опциите се спазва чл. 116, ал. 1, т. 1 ЗОП”
--	---	--

		една подобна промяна ще се осигури пълноценно реализиране на целите на европейското законодателство.	
4.	<p>В чл. 24 се правят следните изменения и допълнения:</p> <p>а) в ал. 1:</p> <p>...</p> <p>дд) създава се нова т. 7:</p> <p>„7. договорите за подизпълнение – в тридневен срок от получаването им от изпълнителя;”</p> <p>жж) досегашната т. 8 става т. 9 и се изменя така:</p> <p>„9. становищата на АОП по чл. 232, ал. 8 и 10, чл. 233, ал. 4 и чл. 235, ал. 3 ЗОП - в 5-дневен срок от</p>	<p>Считаме, че предвиденият в новата т. 7 на чл. 24 от ППЗОП текст, изискващ договорите за подизпълнение да бъдат публикувани в тридневен срок от получаването им от изпълнителя, е необосновано кратък и определен без каквато и да е аргументация.</p> <p>От НСЕОП предлагаме становищата на АОП по чл. 232, ал. 8 и 10, чл. 233, ал. 4 и чл. 235, ал. 3 от ЗОП да се публикуват единствено от АОП на сайта на агенцията и в платформата ЦАИС „Електронни обществени поръчки“ (ЦАИС ЕОП). Не намираме каквато и да е правна логика, която да налага въвеждането на поредно задължение за персонала на възложителя. След като контролът се извършва от АОП, считаме, че е необходимо именно Агенцията да осигури необходимата публичност на реализираната от нея контролна дейност.</p>	<p>В чл. 24:</p> <p>а) в ал. 1:</p> <p>...</p> <p>дд) създава се нова т. 7:</p> <p>„7. договорите за подизпълнение – в тридесет дневен срок от получаването им от изпълнителя;”</p> <p>жж) досегашната т. 8 става т. 9 и се изменя така:</p> <p>„9. становищата на АОП по чл. 232, ал. 8 и 10, чл. 233, ал. 4 и чл. 235, ал. 3 ЗОП се публикуват в Регистъра на обществените поръчки и в ЦАИС ЕОП от изпълнителния директор на</p>

	получаването им от възложителя;”		АОП в 5-дневен срок от изпращането им на възложителя;”
5.	<p>В чл. 33 се правят следните изменения и допълнения:</p> <p>а) в ал. 1:</p> <p>аа) в изречение първо думите „изискват представяне на” се заменят с „оценяват”;</p> <p>бб) изречение второ се изменя така: „В този случай не се допуска оценяване на пълнотата и начина на представяне на информацията в документите.”</p> <p>б) създава се ал. 3:</p> <p>„(3) При включване</p>	<p>Въпреки предложените промени и опита да бъде коригирана една цялостно погрешно приета разпоредба на чл. 33, ал. 1 от ППЗОП, ние от НСЕОП поддържаме становището си, изразено още през 2016 г. при приемане на Правилника, относно необходимостта от цялостна отмяна на разпоредбата. При това сме напълно убедени, че и в новия си вид тя продължава да е неясна и противоречива. Категорично считаме, че ако тази разпоредба остане в ППЗОП, тя ще продължи да генерира проблеми, както на ниво отделни възложители, така и на ниво система на обществените поръчки. В този си вид разпоредбата отново ще бъде често основание за обжалване, налагане на финансови корекции или търсене на административно-наказателна отговорност, без да бъдат реализирани каквито и да е политики и цели на законодателството в тази връзка.</p>	<p>В допълнение на изложените тук мотиви, потвърждаваме становището си, че <u>предложената разпоредба на чл. 33, ал. 1 и ал. 3 от проекта на ППЗОП е в явно и недопустимо противоречие с нормите на член 67 от Директива 2014/24/ЕС и чл. 70 от ЗОП, предвид което следва да отпадне изцяло.</u></p> <p>В очевидно доказателство на нашата позиция, към днешна дата има образувани над 400 дела за „нарушение“ на така предложената за изменение</p>

<p>на показател за оценка, свързан със срок, възложителят определя минимални и/или максимални граници, като отчита сложността на поръчката, необходимото време за нейното изпълнение, а когато е приложимо и гаранционната поддръжка.”</p>	<p>Напомняме, че въпреки предложената промяна на чл. 33, ал.1 от ППЗОП, наличието на тази разпоредба си остава все така погрешно възприет подход да се „доразписват“ две европейски директиви и ЗОП чрез текстове на подзаконов нормативен акт, което както показаха изминалите две години доведе до множество проблеми. В този смисъл, за да не допуснем тази „грешка“ още веднъж, отново, както и през пролетта на 2016 г., <u>призоваваме да бъде отменена изцяло разпоредбата на чл. 33, ал. 1 от ППЗОП, както и да не се приема новопредложената ал. 3, която също така въвежда „правила“, които са ясно и последователно разписани в чл. 70 от ЗОП.</u></p>	<p>разпоредба на чл. 33, ал. 1 от ППЗОП, сред които такива по реда на ЗУСЕСИФ, ЗОП, ЗАНН и т.н. Така се стига до ситуация, при която въз основа на една неработеща норма, националният бюджет плаща много като брой и стойност финансови корекции.</p> <p>Самият факт на предложената промяна на чл. 33, ал. 1 от ППЗОП според нас недвусмислено показва, че разпоредбата явно не е приложима.</p> <p>В тази връзка ние от НСЕОП призоваваме да не се повтаря грешката от 2016 г., когато</p>
--	--	---

			възразихме ¹ срещу предложената разпоредба на чл. 33 от ППЗОП, като посочихме, че тя противоречи вкл. и на практиката на Европейския съд в областта, а въз основа на нашето предложение разпоредбата единствено беше променена, а не заличена.
6.	<p>В чл. 41, ал. 1 от ППЗОП се правят следните изменения и допълнения:</p> <p>Когато изискванията по чл. 54, ал. 1, т. 1, 2 и 7 и чл. 55, ал. 1, т. 5 ЗОП се отнасят за повече от едно физически лица, ЕЕДОП може да се подпише от лице, което има</p>	<p>Изразяваме позиция, че така предложената разпоредба ще ограничи съществено предоставянето на адекватна и вярна информация от страна на участниците в процедурата.</p> <p>Намираме, че един подобен подход е недопустим и ще доведе до множество проблеми и трудности в практиката.</p> <p>Считаме текста <i>„в случай че подписващият разполага с доказателства за тези обстоятелства по отношение на останалите задължени лица“</i> за правно неиздържан и влизащ в директна колизия спрямо приложимите</p>	<p>Предлагаме отпадане на чл. 41, ал. 1 от ППЗОП.</p>

¹ <http://www.strategy.bg/PublicConsultations/View.aspx?lang=bg-BG&Id=1998>

	<p>право да представлява съответния стопански субект, вкл. и по пълномощие, в случай че подписващият разполага с доказателства за тези обстоятелства по отношение на останалите задължени лица.</p>	<p>изисквания на чл. 54, ал. 2 и чл. 55, ал. 3 от ЗОП, които изискват изрично деклариране в лично качество от определен законово дефиниран кръг лица.</p>	
7.	<p>Чл. 51 и чл. 54, ал. 3 от ППЗОП</p>	<p>С приемането на ППЗОП през 2016 г., беше възприет подход, съгласно който в правилника се направи несполучлив опит за детайлизирано разписване на процеса на възлагане, свързан с конкретните действия на оценителната комисия. Така разписани разпоредбите на правилника в тази си част бяха и продължават да не кореспондират с практиката и спецификата в работата на помощния орган на възложителя и да водят не до решаване, а до създаване на трудности при правоприлагането.</p>	<p>Чл. 51. (1) След изтичането на срока за получаване на заявления за участие или на оферти възложителят назначава комисията по чл. 103, ал. 1 ЗОП със заповед, в която определя:</p> <p>1. Възложителят назначава комисия за провеждане на процедура за обществена поръчка, като определя</p>

	<p>Бяха премахнати утвърдили се във времето и практиката норми, свързани с назначаване на резервните членове, изискването за професионалната компетентност на експертите, определяне на възнаграждението на членовете на комисията, оперативната самостоятелност на действията на помощния орган по отношение организация на работата и съхранение на офертите и т.н. В случая е важно да отбележим, че като изключим темата с професионалната компетентност на членовете на комисииите, горепосочените отменени норми до 2016 г. не бяха носили каквито и да е трудности или нарушения при прилагането си.</p> <p>В сега действащия ППЗОП беше въведена наглед интересната, но не кореспондираща с реалността идея, съгласно която работата на комисията в процедурата за възлагане на обществената поръчка винаги започва и приключва в един и същи първоначално определен поименен състав от възложителя. Бяха въведени задължения на председателя на комисията да съставя</p>	<p>нейния състав и резервни членове, в т.ч. и лицето, определено за председател;</p> <p>2. сроковете за извършване на работата.</p> <p>3. (Отм.)</p> <p>(2) Членове на комисията по ал. 1 могат да са и външни лица.</p> <p>(3) В случаите по ал. 2 възложителят сключва писмен договор с всяко от лицата, привлечени като председател или членове на комисията.</p> <p>(4) Председателят на комисията по ал. 1, т. 1:</p> <p>1. свиква заседанията на комисията и определя график за работата ѝ;</p> <p>2. информира възложителя за</p>
--	---	--

	<p>график за работата ѝ, да съхранява офертите, да инициира промяна на член на комисия, които не само предизвикваха неясноти при тълкуване и прилагане на правилата, но повдигнаха множество въпроси, сред които как да се съхраняват офертите от председателя на комисия, в случай че той не е служител на възложителя, или как същият да инициира собствената си замяна в комисията, или пък как именно да реализира ангажимента си да уведоми възложителя, че член на комисия е във временна неработоспособност или че има служебни ангажименти (възложени му от самия възложител)?!</p> <p>Достигна се не само до правна несигурност, но и до различие на практиката на органите по обжалване, изложеното в методическия наръчник на АОП² и т.н.</p> <p>И макар че отново, както и за „третите лица“, трябваше да чакаме Върховният административен съд да внесе необходимото ниво на правна сигурност³, всички</p>	<p>всички обстоятелства, които препятстват изпълнението на поставените задачи в посочените срокове.</p> <p>3. (Отм.)</p> <p>4. (Отм.)</p> <p>(5) Членовете на комисията:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. участват в заседанията на комисията; 2. лично разглеждат документите, участват при вземането на решения и поставят оценки на офертите; 3. подписват всички протоколи и доклади от работата на комисията. <p>(6) Решенията на комисията се</p>
--	---	---

² АОП, Практическо ръководство за прилагане на законодателството в областта на обществените поръчки, с. 188

³ Виж. Решение № 6996 на ВАС от 05.06.2017 г.

	<p>очаквахме, че колегите, изготвящи поредната законова промяна, все пак ще се запознаят с проблемите, възникнали от неуспешния опит да се опише процес, който освен трудно попадащ в предварително дефинирани правни рамки изисква сериозно практическо опознаване. И докато очакванията на експертната общност бяха разпоредбите, касаещи работата на комисията, или напълно да бъдат отменени, или да придобият адекватен вид, то вместо това в коментирания тук проект е предложен един допълнителен текст (чл. 54, ал. 3 ППЗОП), съгласно който не друг, а именно председателят на комисията отваря по реда на тяхното постъпване заявленията за участие или офертите и оповестява тяхното съдържание?!</p> <p>За нас един подобен нормативен текст предизвиква единствено недоумение. Без изобщо да задаваме въпроса кому е необходимо в ключов подзаконов нормативен акт да бъдат разписвани подобни текстове, предлагаме този грешен подход да бъде изоставен и законодателят да се</p>	<p>вземат с обикновено мнозинство.</p> <p>(7) Когато член на комисия не е съгласен с решенията и предложенията на комисията, той подписва съответните документи с особено мнение. Особеното мнение се аргументира писмено, като мотивите са неразделна част от доклада по чл. 103, ал. 3 ЗОП.</p> <p>(8) Членовете на комисията представят на възложителя декларация по чл. 103, ал. 2 ЗОП след получаване на списъка с кандидатите или участниците и на всеки етап от процедурата, когато настъпи промяна в декларираните</p>
--	---	--

	<p>довери на националния възложител по отношение на организацията на работата на комисията.</p> <p>Вместо запълването на нормативната уредба с неадекватни текстове, отново предлагаме провеждането на широка дискусия по темата за осигуряване на качество и професионализъм в работата на членовете на комисиите, така че да бъде осигурено необходимото ниво на компетентност и експертиза на лицата, участващи и като членове на комисии за възлагане на обществени поръчки.</p> <p>На следващо място, ВЪЗРАЗЯВАМЕ срещу липсата на разпоредби, задължаващи националния възложител да изплаща допълнително възнаграждение на членовете на комисиите за възлагане на обществени поръчки. В момента такова е предвидено единствено за външните експерти, което намираме за една явна несправедливост и неравнопоставеност между членовете на комисията.</p> <p>Във връзка с изложеното, предлагаме въвеждането на изрични разпоредби относно стандарти за компетентност и качество, както и минимални нива при</p>	<p>данни.</p> <p>(9) Всеки член на комисията по ал. 1 е длъжен да си направи самоотвод, когато установи, че:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. по обективни причини не може да изпълнява задълженията си; 2. е възникнал конфликт на интереси. <p>(10) Възложителят е длъжен да отстрани член на комисията, за когото установи, че е налице конфликт на интереси с кандидат или с участник.</p> <p>(11) В случаите по ал. 9 и 10 възложителят определя със заповед нов член.</p> <p>(12) В случаите по ал. 10 действията на отстранения</p>
--	---	---

		<p>възнагражденията на експертите в оценителните комисии. Считаме, че определянето на минимални нива на въпросните възнаграждения ще бъде гаранция за защита на обществения интерес при разходване на публични средства.</p> <p>В продължение на горното, предлагаме приемане на Наредба за минималните нива на възнаграждение на членовете на комисии за възлагане на обществени поръчки в Република България.</p>	<p>член, свързани с разглеждане на заявленията за участие и/или офертите и с оценяване на предложенията на участниците, след настъпване на установените обстоятелства не се вземат предвид и се извършват от новия член.</p> <p>(Нова) (13) Когато по обективни причини член на комисията не може да изпълнява задълженията си и не може да бъде заместен от резервен член, възложителят издава заповед за определяне на нов член.</p> <p>(Нова) (14) /Предишна (13)/ Членовете на комисията са длъжни да пазят в тайна</p>
--	--	--	---

		<p>обстоятелствата, които са узнали във връзка със своята работа в комисията, включително да опазват документите от неправомерен достъп.</p> <p>(Нова) (15) За участие в работата на комисията членовете ѝ получават определено от възложителя възнаграждение, съгласно Наредба за минималните нива на възнаграждение на членовете на комисии за възлагане на обществени поръчки в Република България.</p> <p>(Нова) (16) Публичните възложители определят</p>
--	--	--

			<p>конкретните правила за работата на комисиите по чл. 103, ал. 1 от ЗОП във вътрешните си правила и процедури.</p> <p>Във връзка с предложената от нас нова ал. 16 на чл. 51 от ППЗОП предлагаме и следната промяна на чл. 244, ал. 1 от ЗОП както следва:</p> <p>„Възложителите приемат вътрешни правила за управление на цикъла на обществените поръчки“.</p>
8.	<p>Чл. 51, ал. 8 ППЗОП: Членовете на комисията представят на възложителя декларация по чл. 103, ал. 2</p>	<p>Предлагаме отпадане на предложената промяна на ал. 8 от чл. 51 на ППЗОП. Според нас, липсва каквато и да е правна логика лица, които са в конфликт на интереси с кандидатите или участниците, да извършат действия по</p>	<p>Предлагаме отпадане на предложената промяна на ал. 8 от чл. 51 на ППЗОП.</p>

	<p>ЗОП след публичното отваряне на заявления за участие или офертите.“</p>	<p>ПУБЛИЧНО ОТВАРЯНЕ НА ОФЕРТИ и чак след това да подават декларация и евентуално да декларират подобен конфликт. Намираме, че досега действащата норма на чл. 51, ал. 8 от ППЗОП и респ. чл. 35, ал. 3 от ЗОП (отм.) е работеща и адекватна от м. октомври 2008 г., т.е. цели 10 г. утвърдена е в практиката и спрямо нея не са констатирани трудности с прилагането или други несъответствия. В този смисъл не намираме каквато и да е потребност или ново правно положение, налагащо нейната промяна. Напомняме, че подобни промени водят единствено до допускане на грешки в работата на комисията, което не намираме за необходимо да бъде въведено като предпоставка.</p>	
<p>9.</p>	<p>Чл. 54, ал. 3 от ППЗОП: Председателят на комисията отваря по реда на тяхното постъпване заявления за участие или офертите и оповестява тяхното</p>	<p>Предлагаме отпадане на предложената промяна в ал. 3 на чл. 54 на ППЗОП. Считаме, че липсва каквато и да е правна логика и смисъл, законодателят да определя в подзаконов нормативен акт, кое именно лице от комисията ще извърши действието по отваряне на офертите и оповестяване на тяхното съдържание. Тъкмо обратното,</p>	<p>Предлагаме отпадане на предложената промяна в ал. 3 на чл. 54 на ППЗОП.</p>

	съдържание.	<p>намираме за ноторно известно, че което и да е лице – член на комисията да извърши това действие, то резултатът ще бъде абсолютно същият, а именно ще бъде спазен принципът за публичност. В допълнение ще напомним, че членовете на комисията са равноправни и еднакво отговорни за законосъобразността на действията й (арг. чл. 51, ал. 5 от ППЗОП).</p> <p>Наред с това, напомняме на уважаемите колеги, че много често не председателят на комисията, а някой от членовете, който има повече опит, извършва фактическото действие по отваряне и обявяване на офертите, което намираме за напълно нормално.</p> <p>Повече доводи по въпроса се съдържат и в горните ни коментари по отношение на чл. 51 от ППЗОП.</p>	
10.	<p>Член 139 се изменя така:</p> <p>„Чл. 139. (1) АОП предоставя становище относно законосъобразното прилагане на основанието в</p>	<p>От НСЕОП считаме, че предвиденият 30-дневен срок не кореспондира с целите на осъществявания контрол и с обстоятелството, че много често промяната на договора е свързана с конкретна необходимост, която следва своевременно да бъде осигурена. Предлагаме срокът за</p>	<p><u>Член 139 се изменя така:</u></p> <p>„Чл. 139. (1) АОП предоставя становище относно законосъобразното прилагане на основанието в 14-дневен</p>

	<p>30-дневен срок от получаване на документите по чл. 138, ал. 2, което се изпраща по електронна поща с електронен подпис на адреса, посочен от възложителя и на органите по чл. 238, ал. 1 ЗОП.”</p>	<p>осъществяването му да бъде 14-дневен, като с цел недопускане излизането на становище от страна на АОП след като договорът е анексиран, предлагаме да се разпише текст, съгласно който, в случай че до 14 дни АОП не осъществи контрола по чл. 235 от ЗОП, възложителят има право да измени договора за обществена поръчка, като в този случай контрол не се извършва. Също така, както вече посочихме, предлагаме да се вмени в задължение на АОП да публикува становището по чл. 139 от ППЗОП на сайта на Агенцията и от м. ноември 2019 г. в платформата „ЦАИС ЕОП”.</p> <p>Считаме, че оптимизирането на срока за осъществявания от АОП контрол по чл. 235 от ЗОП е необходимо, за да може същият да бъде ефективен и полезен за всички участници в процеса на процедурите за възлагане на обществени поръчки.</p>	<p>срок от получаване на документите по чл. 138, ал. 2, което се изпраща по електронна поща с електронен подпис на адреса, посочен от възложителя и на органите по чл. 238, ал. 1 ЗОП.</p> <p>(Нова) (2) В случай че контролът не бъде извършен в срока по ал. 1, възложителят има право да измени договора за обществена поръчка, като контролът не се извършва.</p>
<p>11.</p>	<p>Наименованието на глава петнадесета се изменя така:</p>	<p>Въпреки, че в ЗОП беше възприет не особено относим към практиката подход, според който вътрешните правила на публични възложители за управление на цикъла на</p>	<p><u>Наименованието на глава петнадесета се изменя така:</u></p> <p>„Вътрешни правила на</p>

	<p>„Вътрешни правила на публични възложители за управление на цикъла на обществените поръчки“</p>	<p>обществените поръчки не са задължителни за всички възложители, извършени от нас проучвания показват, че огромният брой национални възложители имат приети и действащи вътрешни правила, като сред секторните възложители делът на приелите вътрешни правила достига почти 80%.</p> <p>В тази връзка предлагаме наименованието на глава петнадесета на ППЗОП да не се изменя по начина, посочен в проекта, така че всички възложители, дори и тези които са утвърдили вътрешни правила въз основа на управленско решение или съгласно ЗФУКПС, да спазват единен подход по отношение съдържанието на тези правила.</p> <p>Напомняме, че вътрешните контролни механизми са първата преграда пред недобри практики и са основата на професионалното и компетентно възлагане на обществени поръчки.</p>	<p>възложители за управление на цикъла на обществените поръчки“</p>
<p>12.</p>	<p>Относно § 2, т. 2 от проекта на промени в ППЗОП</p>	<p>Съгласно приложимите разпоредби на Закона за националния архивен фонд (ЗНАФ), ценните документи на ликвидираните/закрити юридически лица се предават на</p>	<p>Прецизиране на предложението на текст.</p>

		<p>Държавна агенция „Архиви“. Считаме, че с нормативен акт от ранга на „Правилник“ не може да се изменя закон. Ако идеята за предаване на досиетата за обществени поръчки се запази, то е необходима промяна в ЗНАФ, като освен документите със справочно значение се допусне по изключение съхранението на не подлежащите на предаване /неценни/ документи в обхвата на ЗОП по ред, определен с акт на Министерския съвет, т. е. с ППЗОП.</p>	
<p>13.</p>	<p>В чл. 97, ал 3 от ППЗОП: Когато установи липса, непълнота или несъответствие на информацията, включително нередовност или фактическа грешка, или несъответствие с изискванията към личното състояние или критериите за подбор, комисията писмено</p>	<p>Възразяваме срещу въвеждането на текстове, относими за процедури, спрямо един „облекчен“ ред за възлагане, какъвто би трябвало да се явява редът за събиране на оферти чрез обява. Подобен текст единствено затруднява и забавя възлагателната дейност. Същият на практика приравнява възлагането на събиране на оферти (на стойност примерно 30 хил. лв.) към възлагането чрез открита процедура по Директива със стойност 1 млрд. лв., което за нас е крайно непропорционално. Ако една подобна промяна се възприеме, на практика срокът за провеждане на събиране на оферти чрез обява с обект</p>	<p>Отпадане на чл. 97, ал 3 от ППЗОП.</p>

	уведомява участника, като изисква да отстрани непълнотите или несъответствията в срок 5 работни дни.	строителство ще надмине срока за провеждане на ускорена открита процедура ⁴ . Намираме един подобен подход за не кореспондиращ с целите на закона за ефективност и бързина на възлагателния процес.	
14.	Чл. 26, ал. 2 от ПЗОП	Съгласно тази разпоредба, при планирането възложителят трябва да съобрази <u>всички законоустановени срокове, включително тези в производствата по обжалване</u> , извършване на контрол от АОП, когато е приложимо, както и началния момент и срока за изпълнение на договора. Считаме, че този текст вменява в задължение на възложителя съобразяването на бъдещи събития, в това число бъдещи несигурни такива, които са обективно непредвидими и по този начин създава правни парадокси и нормативни предпоставки както за ненужно затрудняване	Предвид изложените мотиви, намираме, че тази разпоредба следва да отпадне <u>в частта “всички законоустановени срокове” и “включително тези в производствата по обжалване” или в своята цялост</u> . Според нас е обективно невъзможно на етапа на планиране да бъдат

⁴ Арг. Събиране на оферти с обява за строителство – срок за подаване на оферти 15 календарни дни – срок за удължаване при по-малко от три оферти – 3 календарни дни – срок за отстраняване на несъответствията по офертите - 5 работни дни, или **минимум 25 календарни дни** САМО от фиксираните в закона, без да се разглеждат и дните необходими за работа на комисията. Срок за провеждане на ускорена открита процедура по обрнат ред – срок за подаване на оферти 15 календарни дни - срок за отстраняване на несъответствията по офертите - 5 работни дни, или **минимум 22 календарни дни**.

		<p>на дейността на възложителя, но и за налагане на санкции за действия и бездействия, които са напълно законосъобразни при дължима грижа. Подобни разпоредби според нас следва да бъдат отменени без забава, защото нарушават принципите на справедливостта и поставят пречки пред икономическата ефективност при разходването на публичните средства, което не бива да забравяме е основна цел на законодателството по обществени поръчки.</p>	<p>съобразени всички описани в разпоредбата законови хипотези.</p> <p>Това важи най-вече за посочените по-горе случаи. В първия случай – “всички законоустановени срокове”, записът е твърде неопределен. Този генеричен запис прави неговото съобразяване гранично с невъзможността, защото относими срокове могат да бъдат записани в твърде широк кръг нормативни актове – нещо, което прави задачата за съобразяването им ако не обективно невъзможна, поне крайно неефективна и противна на основните</p>
--	--	--	--

			<p>принципи на ЗОП.</p> <p>Крайно проблематичен е и вторият текст относно случаите на процедури на обжалване, когато възложителят е зависим от непредвидими действия и бездействия на редица трети лица и на събития с неясен и непредвидим изход.</p>
15.	Чл. 27 от ППЗОП	<p>Съгласно тази норма, която също е свързана с прогнозирането и планирането на обществените поръчки, <u>към датата на решението за откриване на процедура или на публикуване на обява</u> възложителят обобщава всички идентични или сходни потребности, които са му известни, с оглед на правилното определяне на реда за тяхното възлагане. Текстът е в явно противоречие с редица принципи и правила от Закона за обществените поръчки, в частност изискванията за обобщаване на поръчките.</p> <p>По-конкретно, намираме, че нормата противоречи на чл.</p>	<p>Предвид изложените мотиви, намираме, че посочената разпоредба от ППЗОП е неясна, борава с понятия, които нямат легална дефиниция в приложимото европейско и национално законодателство и е в явно противоречие с логиката, принципите и разпоредбите на новите</p>

	<p>21, ал. 16 , т. 1 от ЗОП, където е указано, че не се смята за разделяне възлагането в рамките на 12 месеца на две или повече поръчки с обект изпълнение на строеж или проектиране и изпълнение на строеж. По същество, предложеният текст в проекта на ППЗОП задава по-рестриктивно правило от това, което е заложено в закона, което предвид йерархията на нормативните актове е напълно недопустимо. Наред с това, Директива 2014/24/ЕС не въвежда задължение за възложителя да сумира всички “еднакви или сходни потребности”, каквото понятие е използвано в разглежданата норма от правилника. По-конкретно, в Съображение №19 на посочената директива се говори само за “сходни доставки”, но никъде не се коментират обществени поръчки с обект услуги и строителство.</p> <p>Текстът е и в пряко противоречие с практиката на Европейския съд и по-конкретно с Решение от 15 март 2012 г., на Трети състав на Съда по Дело С-574/10 (Обн. С ОВ. бр.72 от 5 Март 2011 г.), където ясно и безусловно се</p>	<p>директиви и ЗОП, с който изискванията на същите се въвеждат в националното законодателство.</p> <p>С оглед на това, считаме, че същият следва да отпадне.</p>
--	--	--

		<p>тълкуват задълженията на възлагащите органи относно недопускане разделянето на обществени поръчки.</p> <p>Предвид изложеното, намираме, че предложеният текст на чл. 6 от проекта на ППЗОП е крайно неясен, борави с понятия, които нямат легална дефиниция в приложимото европейско и национално законодателство и е в явно противоречие с логиката, принципите и разпоредбите на новите директиви, приложимото европейско право, изведено от практиката на Съда, както и със ЗОП, с който изискванията на същите се въвеждат в националното законодателство. С оглед на това, считаме, че въпросният текст следва да отпадне или да бъде приведен в съответствие с релевантните норми на ЗОП и директивите.</p>	
--	--	--	--